

USNESENÍ

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl samosoudcem Alešem Korejtkem ve věci

žalobce: **Římskokatolická farnost Borová**, IČO: 674 40 061,
sídlem Borová č. p. 9, 569 82 Borová u Poličky
zastoupen Mgr. Nikolou Runštukovou, advokátkou,
sídlem Bohuslava Martinů 1038, 500 02 Hradec Králové

za účasti: **ČEZ Distribuce, a. s.**, IČO: 247 290 35,
sídlem Teplická 874/4, Děčín IV – Podmokly, 405 02 Děčín 2,

o náhradě za vyvlastnění, o nahrazení výroku III rozhodnutí Městského úřadu [REDAKCE] ze dne 8. 2. 2024, č. j. [REDAKCE], sp. zn. [REDAKCE] ve spojení s rozhodnutím Krajského úřadu Pardubického kraje ze dne 7. 5. 2024, sp. zn. KUPA-6476/2024, rozhodnutím soudu,

takto:

- I. Odmítá se žaloba, již se žalobce domáhal nahrazení výroku III rozhodnutí Městského úřadu [REDAKCE] ze dne 8. 2. 2024, č. j. [REDAKCE], sp. zn. [REDAKCE], ve spojení s rozhodnutím Krajského úřadu Pardubického kraje ze dne 7. 5. 2024, sp. zn. KUPA-6476/2024, rozhodnutím soudu tak, že se jednorázová peněžní náhrada za omezení vlastnického práva žalobce (zřízením věcného břemene) k pozemkům evidovaným v katastru nemovitostí jako p. parc. č. [REDAKCE] (ostatní plocha) a p. parc. č. [REDAKCE] (orná půda) v k. ú. [REDAKCE], v obci [REDAKCE], stanoví ve výši 53 880 Kč a ČEZ Distribuce, a. s., (vyvlastniteli) se ukládá, aby nahradil žalobci (vyvlastňovanému) náklady spojené s vyhotovením znaleckého posudku ze dne 3. 1. 2024 č. 528/1/2024 ve výši 41 261 Kč.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím Městského úřadu [REDAKCE] ze dne 8. 2. 2024, č. j. [REDAKCE], sp. zn. [REDAKCE] ve spojení s rozhodnutím Krajského úřadu Pardubického kraje ze dne 7. 5. 2024, sp. zn. KUPA-6476/2024, bylo podle § 24 odst. 3 písm. a) bod 2. zák. č. 184/2006 Sb., o odnětí nebo omezení vlastnického práva k pozemku nebo ke stavbě, v rozhodném znění (dále též „zákon o vyvlastnění“), a podle zák. č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury a infrastruktury elektronických komunikací, ve znění pozdějších předpisů (dále též „zákon o urychlení výstavby infrastruktury“), rozhodnuto o omezení vlastnického práva žalobce (zřízením věcného břemene) k pozemkům evidovaným v katastru nemovitostí jako p. parc. č. [REDAKCE] (ostatní plocha) a p. parc. č. [REDAKCE] (orná půda) v k. ú. [REDAKCE], v obci [REDAKCE], ve prospěch dalšího účastníka - vyvlastnitel [za účelem realizace podzemního kabelového vedení NN distribuční soustavy „Elektrické vedení [REDAKCE], [REDAKCE]“] a o náhradě [§ 24 odst. 4 písm. a) zákona o vyvlastnění] pro vyvlastňovaného žalobce. Rozhodnutí nabylo právní moci dne 9. 5. 2024.

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

2. Žalobce se žalobou podle části páté zák. č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále též „o. s. ř.“), ve spojení s § 28 odst. 1, 2 zákona o vyvlastnění domáhal přezkoumání výroku III rozhodnutí Městského úřadu [REDACTED] ze dne 8. 2. 2024, č. j. [REDACTED], sp. zn. [REDACTED] ve spojení s rozhodnutím Krajského úřadu Pardubického kraje ze dne 7. 5. 2024, sp. zn. KUPA-6476/2024, o náhradě za vyvlastnění. Žaloba byla podána u soudu dne 5. 6. 2024. Soud se však věcí samou nemohl zabývat, neboť dospěl k závěru, že žaloba je opožděná.
3. Podle § 28 odst. 2 (věty první) zákona o vyvlastnění žaloba, kterou účastník řízení požaduje, aby výrok podle § 24 odst. 4 byl projednán v občanském soudním řízení, musí být podána ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozhodnutí vyvlastňovacího úřadu; zmeškání této lhůty nelze prominout.
4. Dle § 1 odst. 1 zákona o urychlení výstavby infrastruktur tento zákon upravuje postupy při přípravě, umístování a povolování staveb dopravní, vodní a energetické infrastruktury a infrastruktury elektronických komunikací, při získávání práv k pozemkům a stavbám potřebných pro uskutečnění uvedených staveb a uvádění těchto staveb do užívání s cílem urychlit jejich majetkoprávní přípravu, umístování, povolování a povolování jejich užívání, jakož i vydávání podmiňujících podkladových správních rozhodnutí, a urychlení následného soudního přezkumu všech správních rozhodnutí v souvislosti s těmito stavbami. Tento zákon dále upravuje v návaznosti na přímo použitelný předpis Evropské unie výkon státní správy a postup při povolování projektů společného zájmu.
5. V soudní praxi se již ustálil výklad § 1 odst. 1 zákona o urychlení výstavby infrastruktury, dle kterého se za postup v souvislosti s urychlením výstavby infrastruktury považuje i řízení o vyvlastnění nezbytných práv k potřebným pozemkům (srov. např. usnesení Ústavního soudu ze dne 30. 7. 2013, sp. zn. II. ÚS 3951/12).
6. Podle § 2 odst. 2 zákona o urychlení výstavby infrastruktury se lhůty pro podání žalob k soudům k přezkoumání nebo nahrazení správních rozhodnutí vydaných v řízeních podle § 1 zkracují na polovinu. O žalobách rozhodne soud ve lhůtě 90 dnů. Ustanovení předchozí věty obdobně platí i pro řízení o opravných prostředcích proti rozhodnutí soudu o žalobě.
7. Lhůta pro podání žaloby v této věci tak činila 15 dnů od právní moci rozhodnutí vyvlastňovacího úřadu (srov. např. usnesení Ústavního soudu ze dne 30. 7. 2013, sp. zn. II. ÚS 3951/12). Ústavní konformitu zkrácené lhůty potvrdil Ústavní soud v již zmiňovaném usnesení ze dne 30. 7. 2013, sp. zn. II. ÚS 3951/12, či v usnesení ze dne 16. 12. 2015, sp. zn. II. ÚS 3502/15, nebo v usnesení ze dne 13. 2. 2024, sp. zn. III. ÚS 3224/23, v jehož odůvodnění uvedl: „Zkrácením žalobní lhůty zákonodárce omezil časový prostor, v němž se jednotlivci mohou domáhat ochrany svých práv. Se stěžovatelem lze souhlasit, že tím zasáhl do práva na přístup k soudu (čl. 36 odst. 1 Listiny). To má pochopitelně zprostředkovaně dopad i na možnost dovolávat se v soudním řízení jednotlivých základních práv, jako je právo na ochranu majetku dle čl. 11 odst. 1 Listiny. Při zkrácení žalobní lhůty ovšem zákonodárce sledoval legitimní cíl, a nepočínal si tedy svévolně... Ústavní soud tedy neshledal důvod se odchýlit od dosavadní judikatury, která pokládá zkrácení žalobních lhůt dle liniového zákona (v posuzované věci konkrétně § 2 odst. 2 věty první ve znění účinném do 31. 12. 2023) za ústavně konformní.“ Od této rozhodovací praxe se dosud Ústavní soud neodchýlil. Současně platí, že správní orgány nejsou povinny poučit účastníky řízení o možnosti napadnout správní rozhodnutí žalobou a o lhůtách pro podání této žaloby (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 2. 2018, č. j. 1 As 82/2017 – 66, bod 19, popř. usnesení Ústavního soudu ze dne 26. 2. 2020, sp. zn. II. ÚS 3645/19, bod 16, a judikaturu tam citovanou). Přesto Krajský úřad Pardubického kraje žalobce v odůvodnění rozhodnutí ze dne 7. 5. 2024, sp. zn. KUPA-6476/2024, poučil, že v případě podzemního kabelového vedení NN distribuční soustavy („Elektrické vedení [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED]“) jde o záměr energetické infrastruktury (podle první věty § 1 odst. 4 zákona o urychlení výstavby infrastruktury se energetickou infrastrukturou pro účely tohoto zákona rozumějí stavby a zařízení elektrizační soustavy). Jde o součást distribuční soustavy ve smyslu

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED].

§ 2 odst. 2 písm. a) bodů 1 a 4 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále též „energetický zákon“). I na posuzovaný záměr proto dopadá úprava obsažená v zákoně o urychlení výstavby infrastruktury. Dále Krajský úřad Pardubického kraje v odůvodnění rozhodnutí ze dne 7. 5. 2024, sp. zn. KUPA-6476/2024, mimo jiné uvedl: „*Odvolací správní orgán na dopad liniového zákona na vyvlastňovací řízení upozorňuje, aby účastníci řízení nebyli případně kráceni na svých právech z důvodu zmeškání lhůty podáním žaloby u příslušného soudu, když výrok podle § 24 odst. 4 zákona o vyvlastnění lze projednat v občanském soudním řízení (příslušný vprvním stupni je krajský soud) a žaloba, kterou účastník řízení požaduje, aby výrok podle § 24 odst. 4 zákona o vyvlastnění byl projednán v občanském soudním řízení, musí být podána ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozhodnutí vyvlastňovacího úřadu; zmeškání této lhůty nelze prominout. S odkazem na ust. § 2 odst. 2 liniového zákona se lhůty pro podání žalob k soudům k přezkoumání nebo nahrazení správních rozhodnutí zkracují na polovinu.*“

8. Vzdor tomuto detailnímu explicitnímu poučení podal žalobce žalobu k soudu až dne 5. 6. 2024, tedy zjevně po uplynutí zákonem stanovené 15 denní lhůty. Soud proto žalobu v souladu s 250g odst. 1 písm. a) o. s. ř. bez jednání (250g odst. 2 písm. o. s. ř.) jako opožděnou odmítl (výrok I).
9. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s § 146 odst. 3 o. s. ř. ve spojení s § 245 o. s. ř., přičemž přihlédl k tomu, že procesně úspěšnému účastníku (ČEZ Distribuce, a. s.) dosud v řízení žádné náklady, které by bylo možno považovat za náklady vynaložené účelně (§ 142 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 245), nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení usnesení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím Krajského soudu v Hradci Králové – pobočky v Pardubicích.

V Pardubicích dne 26. června 2024

Aleš Korejtko v.r.
samosoudce